

לשמוע קול תורה – פסוק השבוע

פרשת בא

שתי דרכי תשובה

"וְכָכָה תֹאכְלוּ אֹתוֹ מִתְּנִיכֶם חֲגָרִים נֶעְלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלָכֶם בְּיָדְכֶם וְאָכַלְתֶּם אֹתוֹ בְּחִפְזוֹן פֶּסַח הוּא לֵה" (שמות יב, יא).

וכי כך חוגגים אנשים חופשיים את חרותם – אוכלים בחיפזון ומוכנים לנסיעה? זה נראה יותר כבריחה, ולא כעם היוצא לחרות בתחושת ביטחון המוענקת מאת הא-ל הכל-יכול, משחרר האסירים.

בניגוד לפסח הראשון שנעשה בחיפזון, ההלכה מצווה אותנו לדורות להסב בליל הסדר ולהקדיש לו זמן רב. מדוע ציווה ה' את אבותינו על החיפזון?

ישנן שתי דרכי תשובה. אחת מתונה והדרגתית ואחת פתאומית. בני ישראל שכנו במצרים מאות בשנים והתרגלו למצבם העגום. לא היה להם כל כוח להשתחרר מעצמם, ורק שוק חשמלי היה יכול להניעם. בחיפזון יצאו אבותינו ממצרים כי היה הכרח לשנות את תודעתם מן הקצה אל הקצה כדי להוציאם, אחרת היו מתמהמהים ונשארים במצרים. ואף שהפתאומיות והמהירות נדרשו כדי להוציאם ממצרים, דרך זו לא תאפשר להם להיכנס לארץ. כדי שיוכלו בני ישראל לחיות בארץ ולקבל אחריות על חייהם הם חייבים להפנים את השינוי שבא להם בפתאומיות. לשם כך הם יצטרכו להתפתח בהדרגה במדבר במשך ארבעים שנה.

פסח מצרים נערך בחיפזון, ופסח דורות – בהסבה. כך כל אדם שמבין שטעה בדרכו צריך קודם כול לקבל החלטה מהירה לשנות את כיוון חייו, ובשלב השני עליו להקדיש זמן להתבוננות ולהפנמה, כדי שהשינוי יחלחל לתוכו פנימה ויהפוך לחלק ממנו, בלי דרך חזרה.

שאל דוד בוצ'קו